

LIDNER, BENGT

Freden, ode af Lidner. Stockholm, tryckt i kongl. tryckeriet, MDCCXC.

Stockholm
1790 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

LIDNER, B

Freden

EX. A

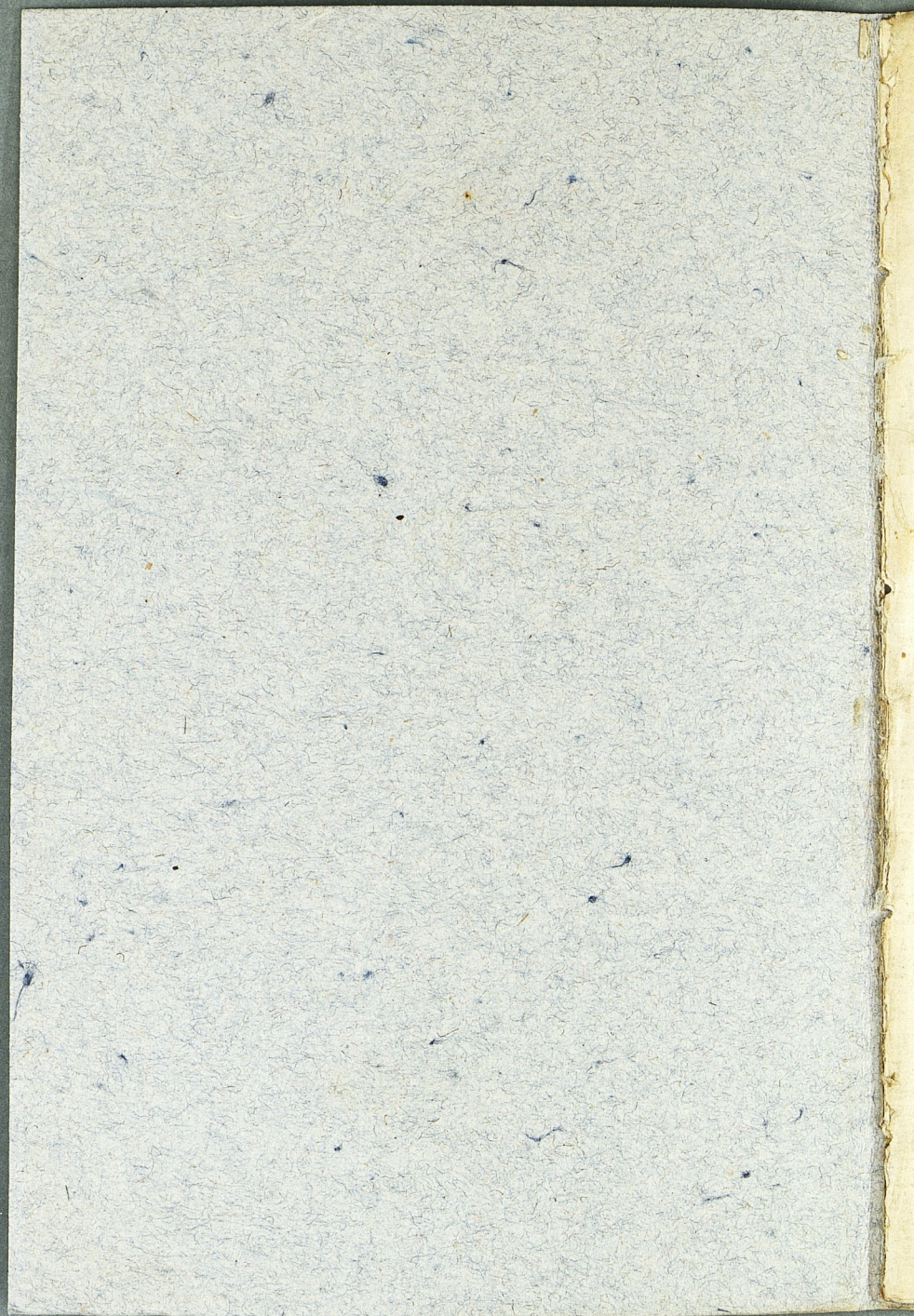
Vitt. Jr.

(P. 2)

1700-1829

Sthlin

1790

LIDNER, Baupt
Ex. A.

Vite. L.
(Bv)
1700-1829

FREDEN.

m

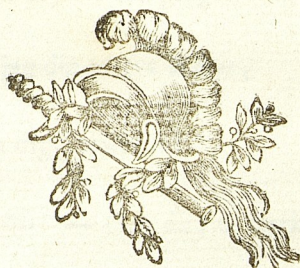
THE END

FREDEN,

ODE

AF

LIDNER:

STOCKHOLM,

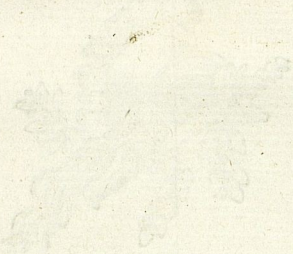
TRYCKT I KONGL. TRYCKERIET,

MDCCXC.

FREDEN

ODE

INDEX

STOCKHOLM

Tryckta af Kungl. Tryckeriet

MDCCLXX

FREDEN.

Den kánfla, Gråhårsman! du har
I Dalarne; när ömt din ende son dig möter;
Med krigets märken prydd, och ploget från dig tar;
Och säger: jag din tofva sköter,
Gack, hviladig, min far!
Uppfyller hon mit bröst! — Och du, o, starka låga;
När Hjelten tog sit svärd i hand,
At, sina fäder lik, sit lif för Sverige våga:
O, Kärlek til mit fosterland!

Ät Skalden skänk, skänk den förmåga,

Som du den ädle gaf, mot fiender at tåga! —

Jag sjunger GUSTAFS lof, och FRED kring Mälarns

stränd.

Hvem var det, som då Ödet väckte

Den eld, i askan länge brann,

Sin arm få Guda-lik utfräckte,

At hon försvann,

Och lågorna med lågor släckte?

Åck! GUSTAF, det var HAN!

Hvem

Hvem var det, som då försar strömat,

Ut af en slagen oväns blod,

På fältet ljungande få ömat,

At menskligheten der har rest HANS ärestod;

Som vigg-beväpnad kunde gråta,

Då vid SIN fot HAN rofvet fann,

Och hämma segren, och förlåta?

Ack! GUSTAF, det var HAN!

Så, samma moln, som åskor kastar

Och härjande kring rymden far,

I rika regn sig gjuta hastar:

Och man förgåter olycks dar,

Europa! i din barm har blod ej ströma hunnit

Och Himlen icke ropat: NOG!

Ej GUSTAF ADOLPH sjelf få ådel seger vunnit,

Som då, MONARK! DIT mod kring Oceaner brunnit:

Du vände ögat bort, drog ut DIT svärd — och slog:

De föllo: Du dem fåg med smärta,

Åt fången sade: Fred! -- Blif lycklig, som mit hjerta!

Svenskfund! dit fordna namn du mister:

En efterverld en gång skal dig KUNG GUSTAFS ge.

HAN, som i nitton år har varit Sjelf Minister:

Nu General, och Segrare.

Ljufvare ej vestan fänkes

På den stilla böljan ned,

Ån då HAN ofs återskänkes

HAN! som ljungat, och gaf fred.

Du ville, DROTTNING! ält förfaka,

Du glömde Fosterland och Eror. —

Men, til at vara GUSTAFS Maka,

Och vara GUSTAF ADOLPHS Mor,

Och MAGDALENA! — Ack! hvem undrar

Du är stor!

Svea i Din Ångla-sköte

Gjuter sina känslor ned. —

Då Dig GUSTAF gjorde möte,

Trött af lagrar, krönt med fred:

Vällignande uti sin koja

De Enkor nys Du bergning gaf,

Och Fången ryckt ur nellig boja,

Det endast Gud och Du vet af,

Mån deras böner ej til Den, som sig förbarmar,

Ha gjort, Du sluta fått Din KUNG i óma armar.

Ej för Din Kronas skul missunne vi Din lott;

Men den är afundsvård, som, då han kan, gör godt.

At en nyfödd stjerna ljunga

Öfver Hoglands böljor må!

Hertig CARL! DIT lof vi sjunga —

Hur DIT Namn hon skulle få!

Nej! Carlavagnen ej i hafvets djup sig fänker,

At icke Seglaren på DINA Storverk tänker.

Men, på en säker strand, sen stormen lugna hunnit,

Jag, TORSTENSON! Din välnad ser.

Der, MEYERFELDT, som segrar vunnit,

Der, PLATEN, Han Er lagrar ger.

Du, Store Man! få vård Din åra:

Vår tacksamhet emottag nu,

Och med en CRONSTEDT gack, på Årans fält dem skåra!

Och, STEDING, Du!

Och, ARMFELT! räck, til hjesfan räck Din hand,

Bryt der en lager af, en VEGESACH, at krøna!

Den kænsla, at I frelst et takksamt Fosterland,

Skal mer ån Kungar Er beløna.

I, BRITTER! vårdige at følge

Den KUNG, som vågat har SIT blod,

Från Målarns intil Themsens hólja

Beundras Edert mod;

Och Svenska Hjeltar skola hólja

Med lagrar Eder årestod!

Och,

Och, Módrar! som på glädjens strand
 Ej edra söner återfunnit,
 Då deras blod för Sverge runnit;
 Förgåten, ack! Naturens band!

Hvad åra för en mor, när sonen lagrar skurit,
 Och döende han svärdet höll,
 Kan säga: sen, mit sköte burit
 Den hundra slog, förr än han föll,

Strålar blidt på våren ned
 Solen efter vintrar sprider;
 Hösten sen ger fälla tider:
 Likna henne nu, o, Fred!

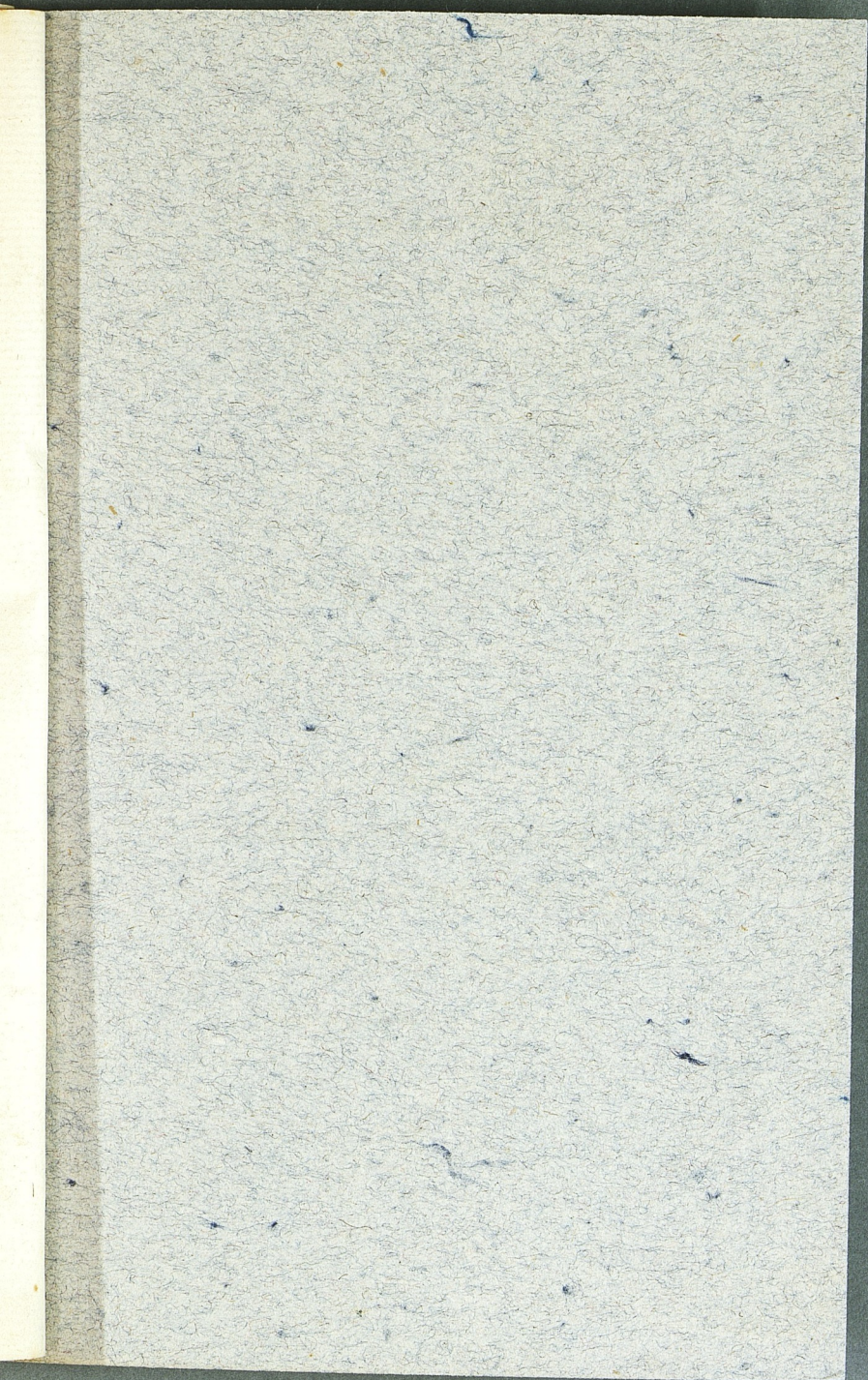
Och, Måns! se på dig själv!

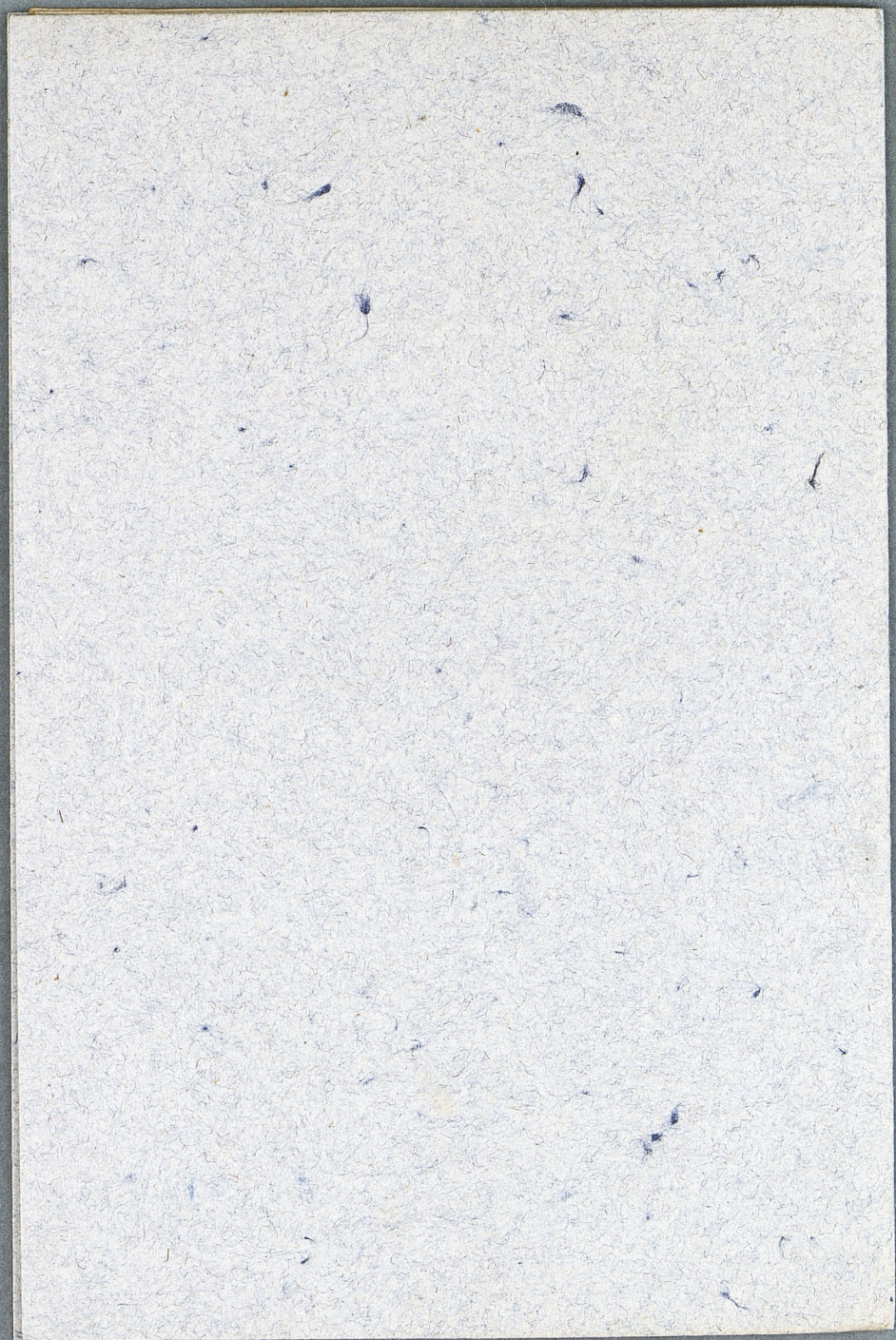
En älskarinna
Da det var blod för Sverige rindat;

Förstän, se! Namnet ändrad!
Hvad är för en mor, när lönen lagat skund,

Och skände han skidder höll,
Kan säga: se, min sköte bruk
Den hundas fog, som än han föll,

2
Så står blida på värn och
Solen eller vinna skidder;
I lönen för sig själv ibland
I kina: skulle mig, o, Fred!

www.books2ebooks.eu